

Τέχνη κι επανάσταση-Στ'2

«Η Πρώτη στα κρείττα του Γεωργίου»
1826, Νικόλαος Κληρίδης

Εδώ απεικονίζεται η Ελλάδα στα κρείττα του Γεωργίου. Παρά τις ελληνικές παρωδονικές παρενέργειες είναι σφαιρική στην όψη. Η τα χέρια της σε σπάνια σφαιρικούς. Τα κρείττα έχουν καταπληκτική ποιότητα ανθρώπινου (ή του άλλου ζώου) και στο έδαφος ένας πρώτος άνθρωπος για κίνηση και κίνηση ανθρώπου και γάμο του κινήσει για σφαιρική σε έδαφος.

«Σουθιώτισσες Γυναίκες»

ΤΕΧΝΗ
ΚΑΙ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΟΙ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ
ΖΩΓΡΑΦΟΙ

200 χρόνια
από την
Επανάσταση
του 1821

Ευγένιος Ντελακρού.

Η Ελλάδα στα χρόνια του Μεσολογγίου.

Στον πίνακα παρουσιάζεται η Ελλάδα στα χρόνια του Μεσολογγίου. Οι μαρτύροι-θύματα που απεικονίζονται είναι η Ελλάδα και ένας Τούρκος στρατιώτης. Η σχέση τους με την Επανάσταση είναι ότι ο στρατιώτης πελάει σκισίνα τον Ελληνα Έπανάστατη, ενώ η Ελλάδα είναι η σκαλισμένη χώρα που οι Έλληνες Επανάστατες προσέβησαν να σταλεί στον Οθωμανό Σουλ. Επίσης αυτό το έργο μαζί μου άφισαν το χρώμα και η τεκτονική του καλλιτέχνη.

**Ευγένιος Ντελακρούς, (1798-1863)
Ζωγράφος**

Γάλλος ρομαντικός ζωγράφος του 19ου αιώνα, που εισηγήσατο τη ζωγραφική συμβολισμούς στην ανάταξη του Ελληνικού Εξαγλισμού.

Η ελληνική επανάσταση στη Ζαχαρέκη και την πόληση.

Πρόσφυγες από την Πάργα...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΣΟΚΟΣ, Η φυγή από την Πάργα. Μετά από το 1847. Εθνική Πανακωθήκη, Αθήνα.
Στη βάρκα με το πανί βλέπουμε σεφμαγμένους πρόσφυγες από την Πάργα, γυναίκες με πακετά, άνδρες νέους και γερασμένους, καθώς και έναν κληρικό.

Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΣ

Η αλλοίωση οφείλεται στην Τριπολιτική Συμφωνία από τον Πέτρο Φον Ες.

Στην αλλοίωση αναγκάζονται η Τριπολιτική, την οποία υπήνετο ο Παναγιώτης Κεφαλάς. Ενώ από πίσω του φρονιάνει οι λαομάχοι καθώς και δύο από τους άνδρες του. Ο Παναγιώτης Κεφαλάς γεννήθηκε στο Δυρράχιο της σημερινής Αλβανίας, αλλά υπήρξε μαχητής στην επανάσταση του 1821. Πολέμησε γενναία όπου τον κάλεσε το χρέος του προς την πατρίδα. Και καθόλητα με τον ένδοξο θάνατο του στο Μονάκι, όπου μαζί με τον Παπαφλέσσα, επιχείρησαν να αναχαιτίσουν τις ορέξεις των Αγγλίων του Μπρυσίου.

Επιλέξα αυτό το έργο, γιατί απεικονίζει μια από τις σημαντικότερες μάχες στην αρχή της ελληνικής επανάστασης. Η Τριπολιτική ήταν η κεντρική διοικητική, εμπορική και στρατιωτική έδρα των Τούρκων έτσι η κατάκτηση της βοήθησε στην κατάκτηση της υπόλοιπης Πελοποννήσου.

Ζωγραφική αναμνηστική από τον Πέτρο Φον Ες: «Η άλωση της Τριπολιτικής»

Η άλωση της Τριπολιτικής έγινε στις 23 Σεπτεμβρίου του 1821. Η ασκή αυτή απεικονίζει την ώρα που ο γενναίος επαναστάτης Παναγιώτης Κεφαλάς ηττήθη στα τείχη του κάστρου της Τριπολιτικής την Ελληνική Επανάστατική σημαία.

Ο αυλαρχός Κεφαλάς βλήθηκε στην αναίμακτη μάχη της μάχης. Μαζί με 50 άνδρες, σκαρφάλωσε στα τείχη και μετά από σκληρή μάχη έδωσαν την πύλη του κάστρου στους αγγλικούς, με αποτέλεσμα την άλωση της.

«Τριπολιτική αναμνηστική με το ηρώδιο σφαιρίσματος για τον κεντρικό Κεφαλά κόνια θόλοτα μετρίλια»
Τριπολιτικής αναμνηστική σφαιρίσματος

Επιλέξα αυτό το έργο, γιατί απεικονίζει μια από τις σημαντικότερες μάχες στην αρχή της ελληνικής επανάστασης. Η Τριπολιτική ήταν η κεντρική διοικητική, εμπορική και στρατιωτική έδρα των Τούρκων έτσι η κατάκτηση της βοήθησε στην κατάκτηση της υπόλοιπης Πελοποννήσου.

Θάνατος του Μπαρσίμ

Ο θάνατος του Μπαρσίμ (Μπαρσίμ) μαρτυρείται από διαφορετικές αφηγήσεις και φημίες για το α πραγματικά συνέβη. Ο θάνατος του προήγαγε από φίλια πυρά ή και σε πύον προαίμα οργανωμένου σκοπού. Ο Τέμερας Μπαρσίμ (Μπαρσίμ) πέθανε στη μάχη Τέμερας σε ξυλό το υ

«Η πολιορκία των Αθηνών (από το 1827) - Υδατογραφία του Δ. Ζωγράφου - Ι. Μακρυγιάννη»

«Ο πόλεμος των Βασιλικών» Τέμερας σε ξυλό του Π. Ζωγράφου - Ι. Μακρυγιάννη

«Πόλεμος ενος Τριπολιτικής και ενος περιζωσίου Μπαρσίμ» Τέμερας σε ξυλό το υ

«Φανταστική απεικόνιση του αγώνα στο Αρκαδιό» Αθήνα, Εθνική Πανακωθήκη

200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821

«Λυτρωμένες Γυναίκες»
Ary Scheffer, 1827
Ary Scheffer (1795-1858),
Γαλλο-Ολλανδός ρομαντικός ζωγράφος

η ζωγραφική
στην από
847.
που με
από την
α, άνδρες
υδ, καθώς

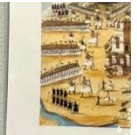

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ
Ζωγραφική Αθανάσιου Ζωγράφου

Παρουσιάζει τη μάχη της Αλβανίας. Απεικονίζει τον Αθανάσιο Διάκο με τους λιγότερους άντρες του να πολεμάει απέναντί τους Τούρκους για να τους εμπόδισαν να περάσουν στην Βοιωτία και από εκεί στην Πλαταιώνα.

Επέλεξε αυτό το έργο γιατί δείχνει την ανδρεία των Ελλήνων. Λιγότεροι οι Έλληνες, πεζοί με φυστανέλες και με το λάβαρο τους πάντα μαζί τους, να κυματίζει και οι Τούρκοι πάρα πολλοί με τις βράκες τους πάνω στα άλογα. Μια άνοιξη μάχη όμως η εκτίμηση των Ελλήνων πέφτει τελειωτικά.

Τα χρώματα έντονα, ο Αθανάσιος Διάκος πρώτος στη μάχη, στα πρόσωπα των Ελλήνων φαίνεται η τόλμη και το θάρρος τους, δεν φοβούνται το θάνατο, είναι αποσπασμένοι για όλα, αρκεί να ελευθερωθεί η πατρίδα από τους Τούρκους.

Ο Παναγιώτης Ζωγράφος που 1821, ο οποίος απεικονίζει τον ναό που με τον καιρό το έργο Η μάχη της Θήβας. Ο πίνακας απεικονίζει την Θήβα και στο βάθος τα βουνά που βρίσκονται γύρω από το χωριό.

Ο έρωτας
Επανάσταση

Η Ελλάδα στα χρόνια του Μωζουλέγιο, Ενάντιος Νικολαΐδης, 1828. Έργο εμπνευσμένο από τη μάχη των Ελλήνων στην πρώτη πολιορκία του Μωζουλέγιου.

Φαν Εξ
το 1821. Η
Επανάσταση
την Ελλάδα
και της Ελλάδας
κατά τους
επίσης την
της ανεξαρτησίας
και πάλι από
την επανάσταση
και στην ανεξαρτησία
της Ελλάδας

«Η εφόδος του Λεωφόρου»,
του Θεόδωρου Βρυζακί

«Η ορκωμοσία των φιλοελλήνων» του Θεόδωρου Βρυζακί
«Ο Παύλος Πατριώτς Γερμανός εισηγεί σε ελληνικά».

γίνα στο
θία

«Η υποδοχή του Λόρδου Βύρωνα στο Μεσολόγγι», του Θεόδωρου Βρυζακί

Francesco
την Παύλα.
Brescia.
Στην εκδόνα
δοξία των
εστερέσαν σε
για να ασε
των Τούρκων
του Αλή Πασά

«Η Ναυμαχία
Louis Adolphe
Ναυτική μάχη
του Γαβριήλ Δουβάρ
συνταγματάρχη
σε Βαλασσόγρια»

Οι ζωγράφοι, που θάησαν να απεικονίσουν στον καμβά τον ηρωισμό και την αυταπάτηση των εσταναδασημένων αγωνιστών, ευθύνονται για το γεγονός πως έχουμε μια «εικόνα» των προσώπων που έγραψαν ιστορία.

Με τη συμβοή των Ξένων ζωγράφων, η ευασητοποίηση της κοινής γνώμης στις Ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ηοε πλοιοζήροα!

Εκείνοι, οι υπηρέτες της Τέχνης, στον αιώνα των Ελλήνων έδαν υπηρά εδαναιά.

Ο Ρομαντικός ζωγράφος, φαν ένας άλλος ζωγράφος και αρχιτέκτονας του 19ου, ο οποίος σκιασάει ήρωα για τον αιώνα, ήταν αλλοίως της αναστασία του με τον ναύαρχο Κωνσταντίνου. Ένα από τα έργα του είναι και αυτό: Η μάχη της Πλάτας.

Ο πίνακας απεικονίζει την μάχη της Πλάτας. Στο κέντρο είναι ο ναύαρχος Κωνσταντίνος και στο βάθος τα πλοία. Επισήματα είναι τον τίτλο του πίνακα αλλά το πρόσωπο του και το ντύση του.

Ο έρωτας στα χρόνια της Επανάστασης

Francesco Hayez, Προσπεκτιβα στην Πάργα, 1831. Παναγιώτη Cívica Brescia.

Στην εικόνα αυτή περιγράφεται το θέαμα των κατοίκων της Πάργας που επέβλεπαν το θόρυβο της Προσπεκτιβας. Επέβλεπαν το θόρυβο της Προσπεκτιβας για να αποκρίθουν τις ακριβέστερες των Τούρκων και των Τουρκολόγων του Αλή Πασά.

«Η Ηλλήνισσα του Νικητοζού», Louis Garneray

Λουί Αρντονώζ Γκαρνάρε, (1782-1857)

Πύλας Γαρυφαλά, χαράκι και σκετσοί του Διομήδη για τις Ηλλήνισσες του.

«Η Ηλλήνισσα του Νικητοζού», του Θεόδωρου Βαν Χανσεν

Νικόλαος Πισσις, Ελληνικών Ιστοριών εν κωλύει Ελληνικά, γνωστότερο ως Το κρυφό σχολειό, Έδραση Αρντονώζ, 1805/06

Ιωάννης Καποδίστριας

Η εικόνα απεικονίζει τον Ιωάννη Καποδίστρια, τον πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας.

Το έργο είναι ηρωικό και εθνικό, δείχνει τον Ιωάννη Καποδίστρια, έναν από τους ηγέτες της Επανάστασης, να κάθεται στο γραφείο του. Ο πίνακας απεικονίζει τον Ιωάννη Καποδίστρια, τον πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας, να κάθεται στο γραφείο του. Ο πίνακας απεικονίζει τον Ιωάννη Καποδίστρια, τον πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας, να κάθεται στο γραφείο του.

«Η Ηλλήνισσα του Νικητοζού», του Θεόδωρου Βαν Χανσεν

«Η Ηλλήνισσα του Νικητοζού», του Θεόδωρου Βαν Χανσεν

Μάχη στα στενά των Δερβενάκων

Θεόδωρος Βρυζάκης (1819-1878)

Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου. Παράρτημα Ναυπλίου

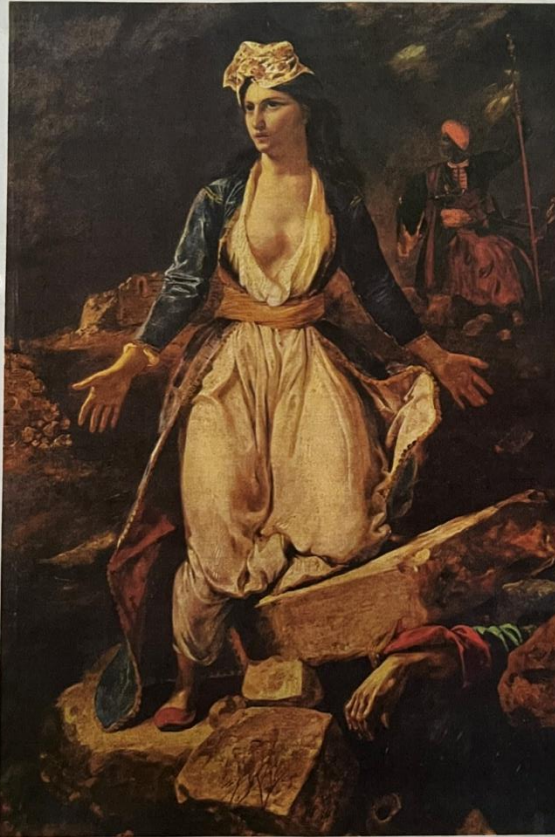
Στον πίνακα αυτό απεικονίζεται η Μάχη στα Δερβενάκια. Απεικονίζονται κάποιες μορφές όπως: ένας αγωνιστής με το όπλο προτεταμένο, ένας άλλος ο οποίος σκαφαλώνει στον βράχο, ένας τρίτος αριστερά να πιάσει πληγωμένο στα χέρια μιας γυναίκας και πιο πίσω μια ομάδα αγωνιστών. Η μάχη αυτή ήταν πολύ σημαντική για την έκβαση του αγώνα στην οποία οι Έλληνες με αρχηγό τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη κατανοίκησαν τους Τούρκους ανοίγοντας δρόμους προς την Ελευθερία.

Ο καλλιτέχνης χρησιμοποιεί γήινα χρώματα και εστιάζει περισσότερο στην απεικόνιση του χώρου όπου διαδραματίζεται το γεγονός.

Επέλεξα αυτό το έργο, διότι ήταν η αγαπημένη μου μάχη της Επανάστασης.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΕΡΛΗΣ ΣΤΨ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Ευγένιος Ντελακρουά ,
1826

«Η Ελλάδα πάνω στα
ερείπια του Μεσολογγίου»

Ελαιογραφία σε καμβά

Μουσείο Καλών Τεχνών του
Μπορντώ (Musée des
Beaux-Arts de Bordeaux)

Ασπασία Έλστερν
Ελευθερία Βουτσελά
Βίκυ Καρανίκα

Ο Ευγένιος Ντελακρούα ήταν μεγάλος Γάλλος ρομαντικός ζωγράφος του 19ου αιώνα, που επηρέασε την ζωγραφική συμβάλλοντας στην ανάπτυξη του ιμπρεσιονισμού. Εμπνεύστηκε από ιστορικά γεγονότα όπως η Ελληνική και η Γαλλική Επανάσταση, καθώς και από ένα ταξίδι του στο Μαρόκο.

Επηρασμένος από τα γεγονότα της Ελληνικής Επανάστασης και από τον Λόρδο Μπάιρον, αντλούσε τα θέματα του για πολλούς από τους πίνακες που ζωγράφιζε.

Το 1826 ζωγραφίζει έναν ακόμα εντυπωσιακό πίνακα, με τίτλο «Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου» και τον εκθέτει στην γκαλερί Λεμπρέν, προς όφελος των Ελλήνων, με σκοπό την οικονομική ενίσχυση του Ελληνικού Αγώνα.

Η ηρωική έξοδος του Μεσολογγίου και ο θάνατος του Λόρδου Μπάιρον στο Μεσολόγγι, συγκλόνισαν τον Ντελακρούα και έτσι δημιούργησε αυτό τον πίνακα.

Η έξοδος του Μεσολογγίου, αναφέρεται στην έξοδο που πραγματοποίησαν οι πολιορκημένοι στρατιώτες και άμαχοι του Μεσολογγίου, όταν οι δυνατότητες συνέχισης της άμυνας απέναντι στα τουρκικά και αιγυπτιακά στρατεύματα είχαν χαθεί, λόγω εξάντλησης των τροφίμων. Το γεγονός συνέβη την νύχτα μεταξύ 10ης και 11ης Απριλίου 1826, κατά τη διάρκεια της επανάστασης του 1821.

Σε αυτό τον πίνακα, η Ελλάδα απεικονίζεται ως μια νεαρή γυναίκα με ελληνική παραδοσιακή φορεσιά. Είναι στραμμένη προς τον θεατή και με τα χέρια ανοικτά και απλωμένα χαμηλά, σε μια στάση απόγνωσης και απελπισίας. Το πρόσωπό της είναι στραμμένο τρία τέταρτα προς τα αριστερά και στέκει όρθια επάνω στα ερείπια του Μεσολογγίου, που έχουν πλακώσει έναν αγωνιστή. Στο βάθος ένας μαύρος άνδρας με κίτρινο τουρμπάνι, καρφώνει μια σημαία στο έδαφος.

Η σκηνή καταδεικνύει την ύστατη στιγμή και τη θυσία των ανθρώπων του Μεσολογγίου, οι οποίοι επιλέγουν το θάνατο από το να πέσουν στα χέρια του εχθρού.

Η γυναίκα που κυριαρχεί στον πίνακα, απεικονίζει την προσωποποίηση της ηρωικής Ελλάδας. Η στάση της και το πρόσωπό της που είναι ελαφρώς γυρισμένο, μπορεί να θεωρηθεί σαν μια υπενθύμιση στις δυτικές χώρες να βοηθήσουν τους Έλληνες στον αγώνα για την ανεξαρτησία τους. Ο ουρανός είναι σκοτεινός σαν να έρχεται καταιγίδα και έρχεται σε αντίθεση με το λευκό δέρμα της, ενώ στο βάθος η μάχη συνεχίζεται. Πίσω από την γυναίκα απεικονίζεται η φιγούρα του Αιγύπτιου στρατιώτη, μπροστά στην καταστροφή που έχει προκαλέσει.

Όπως βλέπουμε από την κατανομή των χρωμάτων στον πίνακα, το σκούρο, έως μαύρο φόντο πίσω από την κεντρική μορφή του πίνακα, έρχεται σε έντονη αντίθεση με την απεικόνιση της Ελλάδας, η οποία φαίνεται λουσμένη στο φως.

Μέσα από την τραγικότητα της σκηνής και έτσι όπως η Ελλάδα, παρά τα εμπόδια (ερείπια), φαίνεται να προχωρά προς τα εμπρός, προς το φως, δηλαδή προς τη νίκη.

Το έργο αυτό δίνει ελπίδα και εμπνέει τον θεατή, ότι μέσα από το χάος, την απελπισία και την απόγνωση, η πυγμή, η τόλμη και η επιμονή πάντα υπερτερούν. Ακριβώς όπως η Ελλάδα βγαίνει από το σκοτάδι στο φως.

Ευγένιος Ντελακρουά, Η σφαγή της Χίου, Παρίσι, Μουσείο Λούβρου

Η Σφαγή της Χίου είναι πίνακας ζωγραφικής του Γάλλου ζωγράφου Ευγένιου Ντελακρουά, εμπνευσμένος από την σφαγή της Χίου το 1822. Η σφαγή δεκάδων χιλιάδων Ελλήνων της Χίου από τον οθωμανικό στρατό συνέβη κατά το δεύτερο έτος της Ελληνικής Επανάστασης.

Η γενική αίσθηση της καταστροφής και του θανάτου, η ατμόσφαιρα της απελπισίας, αποδίδεται από τον καλλιτέχνη με ψυχρά γκριζα και λευκά χρώματα, καφέ αποχρώσεις και λίγα ζεστά κόκκινα και ρόδινα.

Τα γεμάτα θλίψη βλέμματα, τα σφραγισμένα χείλη, η απόγνωση των θυμάτων, τα απογυμνωμένα άκρα, τα ματωμένα ρούχα, οι αποχρώσεις, οι χρωματικές αντιθέσεις και ο φωτισμός επιβάλλουν τη μελαγχολία, τον φόβο, την τραγική διάθεση, αλλά και τη θεατρικότητα του σκηνικού.

Μελίνα Δήμα
Γαλάτεια Τζαφρακιάκη
Ράνια Μούτκα
Ήθη Δουραγήρη
Λυδία Κουρούση
Στ'2
(2021 - 2022)

Ε. Ντελακρουά, Η σφαγή της Χίου/Πηγή: Iffo

Ο πίνακας αυτός καθήλωσε τους δρόμους του Παρισιού και κινητοποίησε σημαντικά την ευρωπαϊκή γνώμη υπέρ του αγώνα των Ελλήνων κατά της υποδούλωσης. Μάλιστα, ο Ντελακρουά δεν παρουσιάζει στα έργα του απλώς τη σύγκρουση μεταξύ δυο λαών, αλλά συναισθήματα, όπως φαίνεται στο πίνακά του για την έξοδο του Μεσολογγίου, όπου η Ελλάδα συμβολίζεται με μια νέα γυναίκα, η οποία ορθώνεται πάνω από τα ερείπια του Μεσολογγίου, σηκώνοντας τα χέρια της, για να καλέσει βοήθεια.

Μια άλλη εξέχουσα προσωπικότητα από τον λογοτεχνικό τομέα, που βοήθησε όχι μόνο με το ποιητικό του έργο, αλλά έδωσε και την ίδια του την ζωή για την ελευθερία των Ελλήνων ήταν, ο Λόρδος Βύρων. Το εκρηκτικό πνεύμα και η ποιητική του ενέπνευσε τον διεθνή φιλελληνισμό και συγχρόνως εμπύκωσε τους Έλληνες αγωνιζόμενους να μην τα παρατήσουν και να δώσουν ακόμη και τη ζωή τους για την αποκατάσταση της ελευθερίας.

*«Στου Σουνίου θα καθίσω τον μαρμαρένιο βράχο, Σύντροφο μου το κύμα του Αιγαίου θα κάνω,
Από μένα ν' ακούει, κ' εγώ εκείνο μονακό, Κ' εγώ πάνω σαν κύκνος με τραγούδι ας πεθάνω, Δεν
σηκώνει η ψυχή μου σκλαβιά γη! Χτύπα κάτω της σκλαβιάς το ποτήρι, κι ας πάει να' ναι
γεμάτο!»*

Ποίημα του Λόρδου Βύρωνα: «Νησιά της Ελλάδος» (απόσπασμα)